

Forhold, der hidtil meget for meget have været overladte til de Enkeltes Vilkaarlighed. Det bedste Beviis paa Oprigtigheden af dette mit Dnsse sees deri, at uagtet Folkethinget har foretaget et meget bethydligt Antal Endringer i de Beslutninger, som i forrige Samling bleve vedtagne i denne Sag her i Landsthinget, af hvilke Endringer jeg ganske vist ikke kan erklende dem alle for at være Forbedringer — nogle ere det unægteligt —, saa ere dog de Endringsforslag, som jeg har deeltaget i at stille til denne Behandling, af meget ringe Omfang og Betydning. Jeg troer derfor, at deres Vedtagelse ikke vil berede Lovens Fremkomst nogen Banfælsighed, medens paa den anden Side overveiende Grunde tale for, at de bør vedtages.

Det første af disse Endringsforslag angaaer Udkastets § 5; denne indeholder en Fortegnelse over de af Mandstabet begaaede Forseelser, som ved den Retsforhandling, der skal kunne foregaae ombord, af Skipperen skulle kunne belægges med ringere Straffe, hvilke dog, saaledes som Paragraphen nu foreligger, ubelukkende indskrænke sig til Bøder, som derhos ikke engang skulle erlægges; samt men kun ved Afkortning i Hyren. To af de Punkter, som Landsthinget forrige Gang havde opstillet i denne Paragraph, ere gaaede ud, dog deraf havde det ene dog unægteligt Endeel for sig; det Punkt nemlig, hvori der var fastsat en Straf for den Mand, der kun ved Politiets Medvirkning kan bringes ombord, efterat han har forhyret sig. Jeg har haft nogen Tvivl om, hvorvidt jeg ikke burde opfordre Landsthinget til at gjenoptage dette Punkt, idet det dog synes noget ubilligt, at den Mand, der saaledes ikke vil gaae med, uagtet han har Maabet sig forhyret, og uagtet Skibets Afseiling maaskee alend berører paa, at det fornødne Mandstabs er tilstede — thi man kan jo vel som Regel gaae ud fra, at der ikke forhyres flere Folk end nødvendigt —, ikke skal løbe anden Refico ved at blive hængende omkring i en eller anden Kneipe end den, at han, hvis man finder ham, bliver tvungen til at gaae ombord, idet han iøvrigt bliver straffri og er lige god Mand for det, medens han, hvis man ikke faaer fat paa ham, opnaaer sin Billie. Jeg har imidlertid troet, at man, da dette

hele Forhold endda bedrager sig paa Land, paa selve Forhyringsstedet, skal nødes med, at Matrosen i Tilfælde af at Skipperen ikke vil lade sig nøie med at faae ham ved Anvendelse af Magt bragt ombord, vil kunne søges til Erstatning eller anden Straf ved de ordinære Retter. Derimod troer jeg, at en væsentlig Fordeel vil opnaaes ved en Deling af Nr. 2 i denne Paragraph. Nr. 2 sætter nemlig, som det hidtil er affattet, Forliis af 2 Dages Hyre for den, som selv har taget sig Landlov eller efter erholdt Tilladelse ikke vender tilbage i rette Tid, hvis han kommer ombord samme Dag, og af $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre, hvis han kommer senere ombord. Hvis han udebliver over 2 Gange 24 Timer, betragtes han ifølge § 14 som Rømningssmand, og dette straffes da som en Forbrydelse efter § 12. Jeg troer nu, at det vilde være rigtigere ikke at sammenstille det: „selv at tage sig Landlov“ og det: „ikke at vende tilbage i rette Tid.“ Det Sidste kan nemlig have noget Ubethydligt ved sig; Matrosen kan uden synbarlig Skyld blive hængende paa en eller anden Kneipe og komme for seent tilbage. Langt farligere er det derimod, at han tager sig selv Landlov, thi her foreligger en begyndt Rømning, og det bliver til fuldstændig Rømning, naar han bliver 2 Gange 24 Timer borte. Det er af høieste Betydning for Skibsfarten, at begyndt Rømning bliver en meget alvorlig Sag. Sammen med to andre Medlemmer tillader jeg mig derfor at foreslaae at dele Nr. 2 under § 5 saaledes, at Forbrydelse af 2 Dages indtil 4 Maanedes Hyre kun skal ramme den, der ikke vender tilbage i rette Tid, efterat han erholdt Tilladelse til at gaae i Land, medens derimod 4 Dages Hyre skal forbydes af den, som selv tager sig Landlov, hvis han vender tilbage samme Dag, og $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre, hvis han først indfinder sig senere. Det, at tage sig selv Landlov, er naturligviis noget ganske Andet end uden Tilladelse at gaae iland, thi det har den specifikke Betydning at gjøre Attentat paa at blive borte.

Dette var, hvad jeg havde at bemærke med Hensyn til det under Nr. 1 opstillede Endringsforslag. Det andet Endringsforslag til § 5 gaaer ud paa, at den af Folkethinget i denne Paragraph indsatte tredie Passus franedes atter